

Lieta C-296/20

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu

Iesniegšanas datums:

2020. gada 3. jūlijs

Iesniedzējtiesa:

Bundesgerichtshof (Vācija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2020. gada 12. maijs

Prasītāja un kasācijas sūdzības iesniedzēja:

Commerzbank AG

Atbildētājs un atbildētājs kasācijas tiesvedībā:

E.O.

BUNDESGERICHTSHOF [FEDERĀLĀS AUGSTĀKĀS TIESAS]

LĒMUMS

[..]

2020. gada 12. maijs

lietā

Commerzbank AG, [..]

Diseldorfa,

prasītāja un kasācijas sūdzības iesniedzēja,

[..]

pret

E.O., [..]

, Šveice,

atbildētājs un atbildētājs kasācijas tiesvedībā,

[..] **[orig. 2. lpp.]**

Bundesgerichtshof XI civillietu senāts 2020. gada 12. maijā [..]

nolēma:

I. Apturēt tiesvedību.

II. Pamatojoties uz LESD 267. pantu, uzdot Eiropas Savienības Tiesai šādus jautājumus par to, kā interpretēt 2007. gada 30. oktobrī Lugāno parakstīto Konvenciju par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (turpmāk tekstā – “Lugāno II konvencija”):

1) Vai Lugāno II konvencijas 15. panta 1. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka komercdarbības vai profesionālās darbības “veikšana” valstī, kurai ir saistoša šī konvencija un kurā ir patērētāja domicils, nozīmē, ka patērētāja noslēgtā līguma otras puses pārrobežu darbība notiek jau līguma sagatavošanas un noslēgšanas laikā, vai tomēr, lai noteiktu, kuras tiesas jurisdikcijā ir prasības izskatīšana, šī norma ir piemērojama arī tad, ja līguma noslēgšanas brīdī abām līguma pusēm domicils Lugāno II konvencijas 59. un 60. panta izpratnē bija vienā un tajā pašā valstī, kurai ir saistoša šī konvencija, un ja tiesisko attiecību pārrobežu elements **[orig. 3. lpp.]** ir izveidojies tikai pēc tam, patērētājam vēlāk pārceļoties uz citu valsti, kurai ir saistoša šī konvencija?

2) Ja pārrobežu darbība līguma noslēgšanas brīdī nav nepieciešams elements:

Vai ar Lugāno II konvencijas 15. panta 1. punkta c) apakšpunktu – kopsakarā ar tās 16. panta 2. punktu – vispār ir izslēgta tiesas jurisdikcijas noteikšana, pamatojoties uz Lugāno II konvencijas 5. panta 1. punktu, ja vien patērētājs laikā starp līguma noslēgšanu un prasības celšanu ir pārcēlies uz citu valsti, kurai ir saistoša šī konvencija, vai tomēr ir nepieciešams papildu nosacījums, ka patērētāja noslēgtā līguma otra puse savu komercdarbību vai profesionālo darbību veic arī jaunajā domicila valstī vai to vērš uz šo valsti un ka šis līgums ietilpst šādas darbības jomā?

Pamatojums:

I.

- 1 Prasības pieteikumu iesniegusi banka, kas ir Vācijā dibināta akciju sabiedrība ar juridisko adresi Frankfurtē pie Mainas, pret atbildētāju izvirza prasījumu saistībā ar norēķinu konta limita pārsniegumu.

- 2 2009. gadā prasītāja ar savas filiāles Drēzdenē starpniecību atbildētājam, kurš tolaik dzīvoja Drēzdenē, atvēra norēķinu kontu, ko tā izveidoja **[oriģ. 4. lpp.]** kā norēķinu kontu ar kredītlimitu un par ko tā regulāri izsniedza pārskatus. Vēlāk prasītāja atbildētājam izsniedza kredītkarti, ar kuru veiktie darījumi saskaņā ar vienošanos bija piesaistīti iepriekš minētajam norēķinu kontam. Kā konstatējusi apelācijas tiesa, prasītāja vēlāk pieļāva norēķinu konta limita pārsniegumu, kad atbildētājs ar savu kredītkarti veica maksājumus no šā norēķinu konta bez tam nepieciešamā seguma. Katrā ziņā tā tas bija 2013. gada 3. septembrī, kad ar kredītkarti tika veikts maksājums 4977,92 EUR apmērā.
- 3 2015. gada janvārī atbildētājs, kurš 2014. gadā bija pārcēlies uz M. (Šveice), vēlējās izbeigt darījumattiecības ar prasītāju. Tobrīd norēķinu kontā bija negatīvs atlikums 6283,37 EUR apmērā. Atbildētājs atsakās izlīdzināt šo atlikumu, kas izveidojies 2013. gada septembrī debitētās summas dēļ – ar tādu pamatojumu, ka šis maksājums noticis tādēļ, ka kredītkarti bez viņa piekrišanas ļaunprātīgi izmantojušas trešās personas. Prasītāja to apstrīd un norāda, ka kredītkartes lietotāja paraksts uz iesniegtajiem maksājumu apliecinošajiem dokumentiem ir atbildētāja paraksts.
- 4 Pēc vairākiem nesekmīgiem brīdinājumiem prasītāja 2015. gada aprīlī nekavējoties izbeidza šīs “kredītattiecības” un pieprasīja samaksāt tai parāda atlikumu 4796,56 EUR apmērā, kā arī procentus un izdevumus kopš pēdējā pārskata sagatavošanas. Atbildētājs šo atlikumu nesamaksāja.
- 5 Pirmās instances tiesa prasību par 4856,61 EUR, kuriem pieskaitīti procenti, samaksu noraidīja kā nepieņemamu jurisdikcijas neesamības dēļ. Prasītājas apelācijas sūdzība tika noraidīta. Ar kasācijas sūdzību, kuru pieļāvusi apelācijas tiesa, prasītāja turpina uzturēt savu prasījumu par samaksu. **[oriģ. 5. lpp.]**

II.

- 6 Kasācijas tiesvedības iznākums ir atkarīgs no 2007. gada 30. oktobrī Lugāno parakstītās Konvencijas par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās (OV 2009, L 147, 5. lpp.; turpmāk tekstā – “Lugāno II konvencija”) 15. panta 1. punkta c) apakšpunkta un 16. panta 2. punkta interpretācijas. Tādēļ pirms nolēmuma pieņemšanas par kasācijas sūdzību tiesvedība ir jāaptur un atbilstoši LESD 267. pantam ir jālūdz Eiropas Savienības Tiesas (turpmāk tekstā – “Tiesa”) prejudiciāls nolēmums.
- 7 1. Šajā lietā tiesas, kurā celta prasība, starptautiskā jurisdikcija – kā uzskata arī apelācijas tiesa – ir nosakāma atbilstoši Lugāno II konvencijas tiesību normām, pamatojoties uz tās 63. panta 1. punktu un 64. panta 2. punkta a) apakšpunktu, jo prasība tika celta 2016. gada novembrī, tātad pēc Lugāno II konvencijas stāšanās spēkā gan Eiropas Savienībā, gan Šveices Konfederācijā [...] (Tiesas spriedums, 2017. gada 20. decembris, C-467/16, *Schlömp*, [...]) [ECLI:EU:C:2017:993], 37. punkts [...]), un atbildētāja domicils tajā laikā bija Šveicē.

- 8 2. Iepriekšējo instanču starptautiskā jurisdikcija varētu izrietēt vienīgi no Lugāno II konvencijas 5. panta 1. punkta, jo, tā kā prasības celšanas brīdī atbildētāja domicils bija Šveicē, Vācijas tiesām nav nedz Lugāno II konvencijas 2. panta 1. punktā, nedz tās 16. panta 2. punktā paredzētās starptautiskās jurisdikcijas. Kasācijas tiesvedības pamatā esošie faktiskie apstākļi liecina, ka Lugāno II konvencijas 5. panta 1. punkta nosacījumi ir izpildīti.
- 9 a) tiesvedības priekšmets ir prasījumi, kas izriet no līguma **[oriģ. 6. lpp.]**
- 10 Tā kā Lugāno II konvencijas 5. panta 1. punkta formulējums būtībā ir identisks Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr.1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (turpmāk tekstā – “Regula Nr. 1215/2012”) 7. panta 1. punkta formulējumam, kā arī tās priekšteces – Padomes Regulas (EK) Nr. 44/2001 (2000. gada 22. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (turpmāk tekstā – “Regula Nr. 44/2001”) – 5. panta 1. punkta formulējumam, Tiesas judikatūra par šo Savienības tiesību normu interpretāciju ir nozīmīga arī Lugāno II konvencijas 5. panta 1. punkta interpretācijai (skat. Tiesas spriedumus, 2017. gada 20. decembris, C-467/16, *Schlömp*, [..] [ECLI:EU:C:2017:993] 46. un nākamie punkti, 2019. gada 11. aprīlis, C-603/17, *Bosworth* un *Hurley*, [..] [ECLI:EU:C:2019:310] 22. punkts, un 2019. gada 2. maijs, C-694/17, *Pillar Securitisation*, [..] [ECLI:EU:C:2019:345] 27. punkts, kā arī rīkojumu, 2019. gada 15. maijs, C-827/18, *MC*, [..] [ECLI:EU:C:2019:416] 19. punkts).
- 11 Lai tiktu nodrošināta vienveidīga konvencijas piemērošana visās līgumslēdzējās valstīs, jēdziens “lietas, kas attiecas uz līgumiem” ir jāinterpretē autonomi (skat. Tiesas spriedumu, 2013. gada 14. marts, C-419/11, *Česká spořitelna*, [..] [ECLI:EU:C:2013:165] 45. punkts un tajā minētā judikatūra), un tas prasa paredzēt juridisku pienākumu, kuru brīvprātīgi uzņemas viena persona attiecībā pret otru un uz kuru ir balstīta prasītāja celtā prasība (skat. Tiesas spriedumu, 2013. gada 14. marts, [C-419/11, *Česká spořitelna*] [..] [ECLI:EU:C:2013:165] 46. un 47. punkts un tajos minētā judikatūra). Ir pietiekami, ja prasītājs pārliecinoši apgalvo līgumisku prasījumu esamību (skat. Tiesas spriedumus, 1982. gada 4. marts, 38/81, *Effer*, [..] [ECLI:EU:C:1982:79] 7. punkts, 2015. gada 28. janvāris, C-375/13, *Kolassa*, [..] [ECLI:EU:C:2015:37] 61. un 62. punkts, un 2016. gada 20. aprīlis, C-366/13, *Profit Investment SIM*, [..] [ECLI:EU:C:2016:282] 54. punkts).
- 12 Šajā gadījumā tā tas ir. Tas tādēļ, ka prasītāja lūdz dzēst atlikumu pēc [līguma] izbeigšanas, kas izveidojies vismaz pieļauta norēķinu konta limita pārsnieguma dēļ, **[oriģ. 7. lpp.]** un tātad atmaksāt piešķirtu aizdevumu, jo, pieļaujot [konta] limita pārsniegumu, netieši tiek noslēgts patēriņa kredītlīgums [..] [*omissis*: valsts judikatūra].
- 13 b) Prasītājas piešķirtais bankas aizdevums atbildētājam ir pakalpojumu sniegšana Lugāno II konvencijas 5. panta 1. punkta b) apakšpunkta otrā ievilkuma izpratnē

(skat. Tiesas spriedumu, 2017. gada 15. jūnijs, C-249/16, *Kareda*, [..] [ECLI:EU:C:2017:472] 34. un nākamie punkti; [..] [*omissis*: valsts judikatūra]). No šīs tiesību normas izriet, ka ikvienai prasībai, kas attiecas uz aizdevuma līgumu, izšķiroša ir līgumu raksturojošo saistību izpildes vieta (skat. Tiesas spriedumu, 2017. gada 15. jūnijs, [..] [C-249/16, *Kareda*] [ECLI:EU:C:2017:472] 29. un 30. punkts; [..] [*omissis*: valsts judikatūra]). Kredīta līguma gadījumā šī raksturojošā saistība ir pati aizdotās summas piešķiršana, bet aizņēmēja saistība atdot aizdoto summu ir tikai aizdevēja saistības izpildījuma sekas (skat. Tiesas spriedumu, 2017. gada 15. jūnijs, [..] [C-249/16, *Kareda*] [ECLI:EU:C:2017:472] 41. punkts; [..] [*omissis*: valsts judikatūra]). Tātad šajā gadījumā jurisdikcijas noteikšanai, kas veikta, pamatojoties uz Lugāno II konvencijas 5. panta 1. punkta b) apakšpunkta otro ievilkumu, izšķirošā vieta ir Drēzdene, jo tur notika aizdevuma piešķiršana.

- 14 3. Tomēr rodas jautājums, vai šajā gadījumā Lugāno II konvencijas 5. panta 1. punkta piemērošanu izslēdz Lugāno II konvencijas 15. panta 1. punkta c) apakšpunkts un 16. panta 2. punkts, kā uzskata apelācijas tiesa.
- 15 a) Interpretējot Lugāno II konvencijas 15. un 16. pantu, ir jāņem vērā judikatūra attiecībā uz Regulas Nr. 44/2001 15. un 16. pantu un Regulas Nr. 1215/2012 17. un 18. pantu, jo šo tiesību normu formulējums ir gandrīz identisks (skat. Tiesas spriedumu, 2019. gada 2. maijs, C-694/17, *Pillar Securitisation*, [..] [ECLI:EU:C:2019:345] 27. punkts). **[oriģ. 8. lpp.]**
- 16 b) Jurisdikciju nosaka, pamatojoties uz Lugāno II konvencijas 4. iedaļu, ja ir izpildīti Lugāno II konvencijas 15. panta 1. punktā minētie trīs nosacījumi. Pirmkārt, ja līguma puse ir patērētājs, kurš rīkojas kontekstā, kas var tikt uzskatīts par nesaistītu ar viņa arodu vai profesiju, otrkārt, ja starp šo patērētāju un profesionālu pārdevēju vai piegādātāju faktiski ir noslēgts līgums un, treškārt, ja šāds līgums ietilpst kādā no Lugāno II konvencijas 15. panta 1. punkta a)–c) apakšpunktā minētajām kategorijām. Šie nosacījumi ir jāizpilda kumulatīvi; tas nozīmē, ka, ja kāds no šiem trim nosacījumiem nav izpildīts, jurisdikciju nevar noteikt, pamatojoties uz patērētāju līgumus regulējošiem noteikumiem (skat. Tiesas spriedumus, 2013. gada 14. marts, C-419/11, *Česká spořitelna*, [..] [ECLI:EU:C:2013:165] 30. punkts, 2015. gada 28. janvāris, C-375/13, *Kolassa*, [..] [ECLI:EU:C:2015:37] 23. punkts, 2015. gada 23. decembris, C-297/14, *Hobohm*, [..] [ECLI:EU:C:2015:844] 24. punkts, un 2020. gada 26. marts, C-215/18, *Primera Air Scandinavia*, [..] [ECLI:EU:C:2020:235] 56. punkts).
- 17 Ņemot vērā kasācijas tiesvedības pamatā esošos faktiskos apstākļus, var pieņemt, ka pirmie divi nosacījumi ir izpildīti. Turpretim nav viennozīmīgi skaidrs, vai ir izpildīts arī trešais nosacījums. Tā kā Lugāno II konvencijas 15. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts uz strīdīgo aizdevuma līgumu neattiecas, šajā gadījumā piemērojams varētu būt vienīgi Lugāno II konvencijas 15. panta 1. punkta c) apakšpunkts, kas attiecas arī uz vienkāršiem kredīta līgumiem (skat. Tiesas spriedumu, 2019. gada 2. maijs, C-694/17, *Pillar Securitisation*, [..] [ECLI:EU:C:2019:345] 28. un nākamie punkti), ja vien līguma otra puse veic

komercdarbību vai profesionālo darbību patērētāja domicila valstī, kurai ir saistoša šī konvencija, vai jebkādā veidā vērš šādu darbību vismaz uz šo valsti, un ja līgums ietilpst šādas darbības jomā. **[oriģ. 9. lpp.]**

- 18 c) Attiecībā uz to, kā interpretēt [darbības] “vēršanu”, Tiesa ir precizējusi, ka, “lai būtu piemērojams [Regulas Nr. 44/2001] 15. panta 1. punkta c) apakšpunkts, komersantam ir jābūt izrādījušam savu vēlmi izveidot komerciālas attiecības ar patērētājiem vienā vai vairākās citās dalībvalstīs, kuru skaitā ir tā, kuras teritorijā ir patērētāja domicils”, un ka tādēļ saistībā ar līgumu, kas ir noslēgts starp komersantu un konkrētu patērētāju, ir jānoskaidro, vai pirms iespējamās līguma noslēgšanas ar šo patērētāju pastāvēja norādes, kas pierāda, ka komersants bija paredzējis tirgoties ar patērētājiem, kuriem ir domicils citās dalībvalstīs, tostarp tajā, kurā ir šī patērētāja domicils, kas nozīmē, ka tas bija gatavs noslēgt līgumu ar šiem patērētājiem (Tiesas spriedums, 2010. gada 7. decembris, C-585/08 un C-144/09, *Pammer* un *Hotel Alpenhof*, [..] [ECLI:EU:C:2010:740] 75. un 76. punkts).
- 19 Senāts sliecas uzskatīt, ka attiecīgi arī darbības “veikšana” Lugāno II konvencijas 15. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē nozīmē, ka patērētāja noslēgta līguma otra puse ir izrādījusi savu vēlmi izveidot darījumatteicības ar patērētājiem citā līgumslēdzējā valstī un ka līdz ar to šis nosacījums nav izpildīts, ja – kā šajā gadījumā – patērētāja un tā noslēgtā līguma otras puses domicils līguma noslēgšanas brīdī ir vienā un tajā pašā valstī, kurai ir saistoša šī konvencija [..] **[oriģ. 10. lpp.]** [..] [*omissis*: atsaucies uz tiesību doktrīnu un judikatūru].
- 20 Senāts uzskata, ka par to liecina tas, ka Lugāno II konvencijas 15. panta 1. punkts ir uzskatāms par atkāpi gan no Lugāno II konvencijas 2. panta 1. punkta vispārīgās normas par jurisdikciju, gan no tās 5. panta 1. punkta normas par īpašo jurisdikciju lietās, kas attiecas uz līgumiem, un ka līdz ar to tas ir jāinterpretē šauri (skat. Tiesas spriedumus, 2013. gada 14. marts, C-419/11, *Česká spořitelna*, [..] [ECLI:EU:C:2013:165] 26. punkts un tajā minētā judikatūra, 2015. gada 28. janvāris, C-375/13, *Kolassa*, [..] [ECLI:EU:C:2015:37] 28. punkts, 2015. gada 23. decembris, C-297/14, *Hobohm*, [..] [ECLI:EU:C:2015:844] 32. punkts, un 2020. gada 26. marts, C-215/18, *Primera Air Scandinavia*, [..] [ECLI:EU:C:2020:235] 55. punkts). Turklāt no Tiesas judikatūras izriet, ka, kaut arī Lugāno II konvencijas 15. panta 1. punkta c) apakšpunkta mērķis ir aizsargāt patērētāju tiesības, tas nenozīmē, ka šī aizsardzība ir absolūta (skat. Tiesas spriedumus, 2010. gada 7. decembris, C-585/08 un C-144/09, *Pammer* un *Hotel Alpenhof*, [..] [ECLI:EU:C:2010:740] 70. punkts, 2012. gada 6. septembris, C-190/11, *Mühlleitner*, [..] [ECLI:EU:C:2012:542] 33. punkts, un 2015. gada 23. decembris, C-297/14, *Hobohm*, [..] [ECLI:EU:C:2015:844] 32. punkts).
- 21 Turpinājumā – Senāts uzskata, ka Lugāno II konvencijas 15. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkta saglabāšana, lai gan Lugāno II konvencijas 15. panta 1. punkta c) apakšpunkta redakcija aptver visus līgumu veidus, liecina, ka abos pirmajos apakšpunktos minētie līguma veidi ietver arī gadījumus, kuros līguma noslēgšanas brīdī nepastāv pārrobežu elements, savukārt c) apakšpunktā runa ir par patērētāja

- noslēgtā līguma otras puses pārrobežu darbību, kas notiek jau tad. Visbeidzot – attiecībā uz šo nosacījumu tiek norādīts, ka “veikšana” neesot pilnīgi autonomas jēdziens, bet tikai īpašs [darbības] “vēršanas” gadījums [...] [omissis: atsauces uz tiesību doktrīnu].
- 22 Tomēr Lugāno II konvencijas 15. panta 1. punkta c) apakšpunkta pareiza piemērošana nešķiet tik acīmredzama, lai nepaliktu nekādas pamatotas šaubas (skat. Tiesas spriedumus, 1982. gada 6. oktobris, 283/81, *Cilfit* u.c., [...] [ECLI:EU:C:1982:335] 16. punkts, un 2005. gada 15. septembris, C-495/03, *Intermodal Transports*, [...] [ECLI:EU:C:2005:552] 33. punkts). Tas tādēļ, ka lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu, par kuru pasludināts Tiesas 2011. gada 17. novembra spriedums C-327/10, *Hypotecni banka*, [...] [ECLI:EU:C:2011:745], iesniedzējtiesa puda uzskatu, ka pamatlietā aplūkots aizdevuma līgums, par kuru bija strīds, ir patērētāja noslēgts līgums Regulas Nr. 44/2001 15. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē (skat. ģenerālvokātes V. Trstenjakas [V. Trstenjak] secinājumus, 2011. gada 8. septembris, C-327/10, *Hypotecni banka*, [ECLI:EU:C:2011:561] 41. un 87. punkts), un, balstoties uz to, Tiesa Regulu Nr. 44/2001 ir interpretējusi tādējādi, ka saskaņā ar Regulas Nr. 44/2001 16. panta 2. punktu tādā situācijā kā pamatlietā aplūkotā konkrētos apstākļos jurisdikcija ir tās dalībvalsts tiesām, kuras teritorijā ir patērētāja pēdējais zināmais domicils (skat. Tiesas spriedumu, 2011. gada 17. novembris, [...] [C-327/10, *Hypotecni banka*] [ECLI:EU:C:2011:745] 55. punkts). Minētajā pamatlietā – tāpat kā šeit izskatāmajā gadījumā – līguma noslēgšanas brīdī patērētāja domicils bija tajā pašā dalībvalstī kā šā līguma otrai pusei – vēlākajai prasītājai (skat. Tiesas spriedumu, 2011. gada 17. novembris, [...] [C-327/10, *Hypotecni banka*,] [ECLI:EU:C:2011:745] 20. un 22. punkts).
- 23 d) Ja patērētāja noslēgtā līguma otras puses darbības “veikšana” Lugāno II konvencijas 15. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē notiktu arī tad, ja patērētāja un viņa noslēgtā līguma otras puses domicils būtu vienā un tajā pašā valstī, rastos nākamais jautājums, vai **[oriģ. 12. lpp.]** pēc patērētāja pārcelšanās no valsts, kur abām bija domicils, uz citu valsti, kurai ir saistoša šī konvencija, ar Lugāno II konvencijas 16. panta 2. punktu tiktu pamatota jaunās patērētāja domicila valsts tiesu izņēmumjurisdikcija – bez papildu nosacījumiem [...] [omissis: atsauces uz tiesību doktrīnu un judikatūru], vai tomēr papildus ir nepieciešams, ka patērētāja noslēgtā līguma otra puse šajā valstī veic komercdarbību vai profesionālo darbību vai šādu darbību vērs uz šo valsti [...] [omissis: atsauces uz tiesību doktrīnu un judikatūru].
- 24 Senāts uzskata, ka par šādu papildu nosacījumu liecina [...] [omissis: atsauce uz tiesību doktrīnu] Regulas Nr. 44/2001 11. apsvērumā un Regulas Nr. 1215/2012 15. apsvērumā vispārīgi formulētais **[oriģ. 13. lpp.]** mērķis nodrošināt jurisdikcijas noteikšanas prognozējamību (skat. Tiesas spriedumus, 2015. gada 28. janvāris, C-375/13, *Kolassa*, [...] [ECLI:EU:C:2015:37] 29. punkts, 2015. gada 23. decembris, C-297/14, *Hobohm*, [...] [ECLI:EU:C:2015:844] 39. punkts, un 2020. gada 26. marts, C-215/18, *Primera Air Scandinavia*, [...] [ECLI:EU:C:2020:235] 62. punkts). Ar Lugāno II konvencijas 15. panta 1. punkta

c) apakšpunktā uzņēmējam tiek dota iespēja pārvaldīt savu risku saistībā ar tiesu jurisdikciju tādējādi, ka atšķirībā no Lugāno II konvencijas 15. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkta ar šo tiesību normu patērētāja domicila valsts tiesas jurisdikcijas noteikšana ir atkarīga no tā, vai jau līguma noslēgšanas brīdī pastāvēja uzņēmēja darbības saikne ar patērētāja domicila valsti [...] [*omissis*: atsauce uz tiesību doktrīnu]. Šāda pārvaldība netiktu nodrošināta, ja Lugāno II konvencijas 16. panta 2. punktā paredzētā izņēmumjurisdikcija pēc līguma noslēgšanas līdz ar domicila maiņu tiktu pārceļta uz citu valsti, uz kuru līguma noslēgšanas brīdī uzņēmējs savu darbību nebija vēršis [...] [*omissis*: atsauce uz tiesību doktrīnu]. Savukārt prasība, lai uzņēmējs, veicot savu darbību jaunajā domicila valstī vai vēršot to uz šo valsti, pats būtu izveidojis pietiekamu saikni ar šo valsti, nozīmētu līdzsvaru starp Lugāno II konvencijas 16. pantā paredzēto patērētāju tiesību aizsardzību un uzņēmēja interesēm nodrošināt prognozējamību un plānošanu [...] [*omissis*: atsauce uz tiesību doktrīnu].

- 25 Atbilstoši tam arī [P.] Šlosers [*P. Schlosser*] (ziņojumā par Konvenciju par Dānijas Karalistes, Īrijas un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes pievienošanu Konvencijai par jurisdikciju un spriedumu izpildi civillietās un komercietās un protokolam par tās interpretāciju Tiesā, OV 1979, C 59, 71. lpp., [...]) attiecībā uz gadījumu, kad patērētājs pēc līguma noslēgšanas pārceļ savu domicilu uz citu valsti [**oriģ. 14. lpp.**], ir pieņēmis, ka Briseles konvencijas iedaļa “Jurisdikcija patērētāju līgumos”, kas grozīta ar 1978. gada 9. oktobra pirmo konvenciju par pievienošanu (turpmāk tekstā – “Briseles konvencijas vecā redakcija”), ir automātiski piemērojama Briseles konvencijas vecās redakcijas 13. panta 1. punkta 1) un 2) apakšpunktā reglamentētajos gadījumos, taču saskaņā ar Briseles konvencijas vecās redakcijas 13. panta 1. punkta 3) apakšpunktu vienīgi tad, ja šajā tiesību normā minētie nosacījumi ir izpildīti jaunā domicila valstī [...] [*omissis*: atsauce uz tiesību doktrīnu].
- 26 e) Ja [darbības] “veikšana” Lugāno II konvencijas 15. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē nozīmētu uzņēmēja pārrobežu darbību jau līguma noslēgšanas brīdī, tad, ņemot vērā kasācijas tiesvedības pamatā esošos faktiskos apstākļus, šajā gadījumā tā nosacījumi nebūtu izpildīti, un līdz ar to pretēji tam, ko nospriedusi apelācijas tiesa, nevarētu tikt izslēgta jurisdikcijas noteikšana, pamatojoties uz Lugāno II konvencijas 5. panta 1. punktu.
- 27 Turpretī, ja Lugāno II konvencijas 15. panta 1. punkta c) apakšpunkts un 16. pants būtu piemērojami arī tad, ja līguma noslēgšanas brīdī patērētājam un tā noslēgtā līguma otrai pusei domicils būtu vienā un tajā pašā valstī un ja pēc patērētāja pārceļšanās Lugāno II konvencijas 16. panta vajadzībām nozīmīgs būtu vienīgi viņa jaunais domicils, šajā gadījumā iespēja celt prasību [**oriģ. 15. lpp.**] tiesā, kuras jurisdikcija noteikta, pamatojoties uz Lugāno II konvencijas 5. panta 1. punktu, būtu izslēgta, un līdz ar to apelācijas tiesa būtu pamatoti uzskatījusi, ka Vācijas tiesām nav starptautiskās jurisdikcijas.

[...] [*omissis*: paraksti]

[Iepriekšējās instances]

DARBA VERSIJA